Region Stockholm

INTERPELLATIONSSVAR

Finansregionråd
Irene Svenonius (M)

2019-02-07 LS 2018-1253

Svar på interpellation 2018:23 av Robert Johansson (S) om ökade kostnader för hyrpersonal

Robert Johansson (S) har ställt följande frågor till mig om ökade kostnader för hyrpersonal.

1. Hur kommer det sig att Stockholmsregionen, landets rikaste region med bäst personalförutsättningar, går emot rikstrenden och ökar sina kostnader för hyrpersonal?

2. Tycker du att vi har något att lära av andra landsting och regioner, exempelvis Västernorrland, som trots sämre förutsättningar lyckas bättre än Stockholm?

3. Hur kan regionen vända den negativa utvecklingen med hög personalomsättning och höga sjuktal?

Som svar vill jag anföra följande:

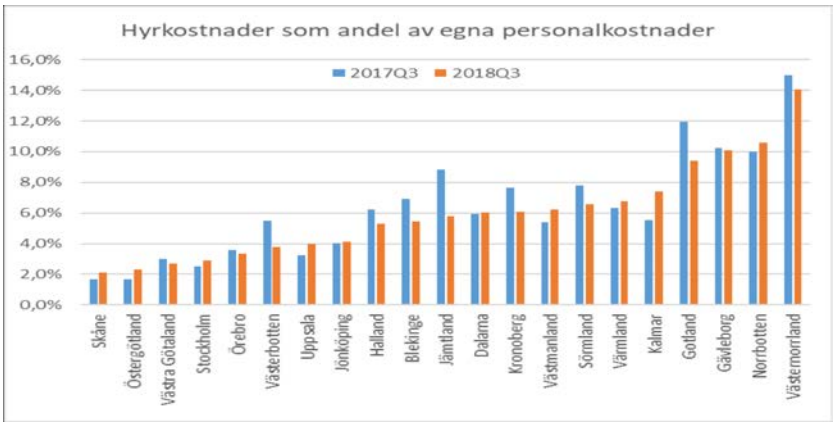
Region Stockholm är, med 45 000 anställda, en av Sveriges största offentliga arbetsgivare. Huvuddelen av dessa arbetar inom hälso- och sjukvården. Region Stockholm har, i likhet med övriga regioner, svårigheter att bemanna framförallt hälso- och sjukvårdens akut- och slutenvårdsverksamheter i tillräcklig omfattning. Förklaringen till detta är enkel – regionerna i Sverige har inte lyckats med att vara tillräckligt attraktiva arbetsgivare som kan attrahera, behålla och utveckla medarbetarna i den omfattning som vårdens verksamheter behöver. Till exempel är lönespridningen för liten, beroendet av inhyrd personal för stort samt personalomsättningen och sjuktalen för höga. Detta gäller även oss i Stockholm.

I budget för 2019 initierade den blågröna koalitionen därför ett omtag inom personalområdet. Framgent kommer den personalpolitik som Region Stockholm för att kännetecknas av mindre politisk klåfingrighet och mer av decentraliserat beslutsfattande inom ramar för budget och verksamhetsmål. Det är respektive bolag och nämnd som ansvarar för att kompetensförsörja de egna verksamheterna i tillräcklig omfattning, utifrån de mål som beslutats av regionfullmäktige.

Postadress	*Besöksadress*	*Telefon*	*E-mail*
Box 22550	Regionhuset	08-737 25 00 *(vx)*	irene.svenonius@sll.se
104 22 STOCKHOLM	Hantverkargatan 45		

Målsättningen för Region Stockholm är att bli Sveriges bästa offentliga arbetsgivare samt att klara av den dagliga egenregidriften av hälso- och sjukvården med egna medarbetare. Viss inhyrning kommer alltid att behövas för att klara arbetstoppar eller längre semester- och sjukdomsperioder samt för att garantera tillgänglighet och patientsäkerhet.

Inhyrningskostnaderna, sett till de totala personalkostnaderna, är alltjämt låga i Region Stockholm jämfört med till exempel Region Västernorrland som interpellanten jämför med. För 2018 uppgår Region Stockholms inhyrningskostnader till 2,5 procent av de totala bemanningskostnaderna eller 658,4 mkr. I Sveriges Kommuners och Landstings (SKL) senaste redovisning för kvartal 3 2018 uppgår Region Västernorrlands inhyrningskostnad till 14% av de totala bemanningskostnaderna. Det är endast en region som klarar SKL:s indikator för oberoende av inhyrd personal, vilken är att max två procent av de totala personalkostnaderna får utgöras av inhyrningskostnader.

Samtliga bolag och nämnder arbetar aktivt med att minska beroendet av inhyrd kompetens. Även om Region Stockholm marginellt ökat sina inhyrningskostnader från 2,2 procent 2017 till 2,5 procent 2018, kan en del positiva trender skönjas bland våra verksamheter. Till exempel ser vi en minskning av inhyrningskostnaderna för sjuksköterskor inom primärvården och psykiatrin vid Stockholms läns sjukvårdsområde (SLSO) samt att Södertälje sjukhus AB (StS) helt lyckats bromsa ökningen. Flertalet av våra akutsjukhus bygger även upp egna bemanningscentra för att klara bemanningsluckor vid de egna verksamheterna. Andra arbetar med viss överkapacitet för att klara plötslig frånvaro.

När det gäller sjukfrånvaron, som interpellanten också tar upp, noterar jag en positiv utveckling. Sjukfrånvaron fortsätter att minska i Region Stockholm. Under 2018 minskade den för såväl kvinnor som regionen i sin helhet. Kvinnors sjukfrånvaroandel i relation till ordinarie arbetstid har minskat från 7,2 procent 2016 till 6,9 procent 2018. Motsvarande siffror för Region Stockholm som helhet är 6,5 procent 2016 och 6,2 procent 2018.

De åtgärder som regionfullmäktige vidtagit, i budgeten för innevarande år, för att bli en attraktiv arbetsgivare för vårdens medarbetare kommer att kräva uthållighet för att åstadkomma goda resultat. Det handlar om ett utökat decentraliserat ansvar och befogenheter till chefer, att alla nämnder och bolag har tydliga beslutsvägar som uppmuntrar ansvarstagande samt att beslut tas i eller så nära verksamhet som möjligt. Det ska löna sig att vara lojal med sin arbetsplats, att vara erfaren och yrkesskicklig liksom att det måste löna sig att ta på sig ytterligare ansvar eller att vidareutbilda sig. Lön måste sättas individuellt. Arbetsmiljön ska vara påverkbar för dem som arbetar kliniskt.

Ett tydligt decentraliserat ansvar, en ökad tillit, ska förenas med såväl insatser som uppföljning från regionövergripande nivå. Vi ska stödja våra bolag och nämnder i arbetet med att säkra kompetensförsörjningen av hälso- och sjukvården genom bland annat den fortsatta utbyggnaden av allmäntjänstgöringstjänster (AT) och specialiseringstjänstgöringstjänster (ST) för läkare. Vidare kommer Region Stockholm fortsatt att erbjuda sjuksköterskor betald specialistutbildning till både barnmorska och specialistsjuksköterska. I samband med beslut om budget utökades satsningen till att även omfatta undersköterskornas specialistutbildning. Därutöver är de av regionstyrelsen (tidigare landstingsstyrelsen) beslutade kompetensstegarna för bland annat sjuksköterskor och undersköterskor tänkta att öka Region Stockholms attraktivitet som arbetsgivare. Syftet med kompetensstegarna är att de lokalt ska stimulera till både kompetensutveckling och ökad lönespridning.

Slutligen vill jag än en gång påpeka att beslut som påverkar verksamheterna ska tas i eller så nära verksamheterna som möjligt. Tiden för politisk klåfingrighet och detaljbeslut i regionfullmäktige är över. Det kommer att göra vården mer attraktiv för alla yrkesgrupper och därmed bättre för patienterna.

Därmed anser jag interpellationen besvarad.

Stockholm den 7 februari 2019

Irene Svenonius